॥ ८३ ॥ आत्मशौचंमनःशोधकं पारमेष्ठ्यंसर्वोत्कृष्टफलदम् ॥ ८४ ॥ स्त्रीबुद्धिस्तत्सहितस्याश्रमोऽहंकारश्छिन्नोभवति अमुत्रकर्मफलभोगः कथमितिसंशयःछिन्नः ॥ ८५ ॥ इतिचतुर्थेटीकायामेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥७॥ प्रसंगात्पंचभिःप्रोक्तंवृत्तंप्राचीनबर्हिषः वर्ण्यतेचपुनर्द्वाभ्यांप्रस्तुतंतत्प्रचेतसाम् ॥ १ ॥ तत्रत्रिंशेतपस्तुष्टादीशाल्लब्धवरास्ततः आगत्यवार्क्षीमुद्वाह्यराज्यंचक्रुरितीर्यते ॥ २ ॥ हरिंप्रतोष्यकांसिद्धिमापुः ॥ १ ॥ हेबार्हस्पत्य कस्यांचिद्विद्यायांबृहस्पतेर्मैत्रेयःशिष्यइतिज्ञातव्यम् तेयदृच्छयागिरिशंप्राप्य तस्यैवकैवल्यनाथप्रियस्यगिरिश

एतदध्यात्मपारोऽक्ष्यंगीतंदेवर्षिणाऽनघ ॥ यःश्रावयेद्यःशृणुयात्सलिंगेनविमुच्यते ॥ ८३ ॥ एतन्मुकुंदयशसाभुवनंपुनानंदेवर्षिवर्यमुखनिःसृतमात्मशौचम् ॥ यःकीर्त्यमानमधिगच्छतिपारमेष्ठ्यंनास्मिन्भवेभ्रमतिमुक्तसमस्तबंधः ॥ ८४ ॥ अध्यात्मपारोक्ष्यमिदंमयाऽधिगतमद्भुतम् ॥ एवंस्त्रियाश्रमःपुंसश्छिन्नोऽमुत्रचसंशयः ॥ ८५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेविदुरमैत्रेयसंवादेप्राचीनबर्हिनारदसंवादोनामएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ विदुरउवाच येत्वयाऽभिहिताब्रह्मन्सुताःप्राचीनबर्हिषः ॥ तेरुद्रगीतेनहरिंसिद्धिमापुःप्रतोष्यकाम् ॥ १ ॥ किंबार्हस्पत्येहपरत्रवाऽथकैवल्यनाथप्रियपार्श्ववर्तिनः ॥ आसाद्यदेवंगिरिशंयदृच्छयाप्रापुःपरंनूनमथप्रचेतसः ॥ २ ॥ मैत्रेयउवाच प्रचेतसोंऽतरुदधौपितुरादेशकारिणः ॥ जपयज्ञेनतपसापुरंजनमतोषयन् ॥ ३ ॥ दशवर्षसहस्रांतेपुरुषस्तुसनातनः ॥ तेषामाविरभूत्कृच्छ्रंशांतेनशमयन्रुचा ॥ ४ ॥ सुपर्णस्कंधमारूढोमेरुशृंगमिवांबुदः ॥ पीतवासामणिग्रीवःकुर्वन्वितिमिरादिशः ॥ ५ ॥ काशिष्णुनाकनकवर्णविभूषणेनभ्राजत्कपोलवदनोविलसत्किरीटः ॥ अष्टायुधैरनुचरैर्मुनिभिःसुरेंद्रैरासेवितोगरुडकिन्नरगीतकीर्तिः ॥ ६ ॥

स्यपार्श्ववर्तिनः तदनुगृहीताःसंतोनूनंपरंमोक्षंप्रापुरेव ततःपूर्वंतुइहाथवापरत्रकिंप्रापुः ॥ २ ॥ रुद्रगीतजपरूपेणयज्ञेनतपसाच पुरंजनंहरिम् ॥ ३ ॥ तेषांकृच्छ्रंतपःक्लेशं रुचाकांत्याशमयन् शांतेनसत्वेनवपुषाआविर्भूतः ॥ ४ ॥ सुपर्णस्कंधमारूढइत्यादिनाबर्हिष्मतःसुतानाहइतितृतीयेनान्वयः ॥ ५ ॥ कनकमयेनवर्णवताविभूषणेन भ्राजमानकपोलंवदनंयस्य अष्टभिरायुधैः गरुडएवकिन्नरःतेनपक्षस्वनैर्गीताकीर्तिर्यस्य ॥ ६ ॥